

[Marianne Jelved]

Vi har forholdt os meget afdæmpet over for den beslutning – vi respekterer, at der er et forlig – men burde man ikke have ventet lidt med det? Er det overhovedet ikke muligt at røre lidt ved det, for dér ligger faktisk temmelig mange penge, vi kunne bruge til Østhjælpen.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg synes, at det var en behersket ordførertale, hr. Lykketoft afleverede. Jeg vil nødig ødelægge den gode stemning her fra formiddagen, jeg lyttede meget intenst, og jeg må nok sige, at vi er enige i nogle af de ting, som hr. Lykketoft kom ind på.

Hr. Lykketoft nævnedes, at en række nedskæringer skal væk, at der skal være vækst i beskæftigelsen, og at underskuddet skal ned, men det, jeg manglede, var, at hr. Lykketoft så nævnedes, hvor stort et beløb man mener at der eventuelt skal skæres væk, og vi mangler altså også at få at vide, hvor meget hr. Lykketoft mener underskuddet skal ned.

Jeg mener også, at vi mangler at få anvist, hvor vi så skal finde pengene, for hvis man læser f.eks. Socialdemokratiets forslag til lov om borgernes rettigheder, må man konstatere, at det egentlig ikke er det, som Socialdemokratiet har foreslået, for de udgifter, der ville blive i forbindelse med de forslag, som man har fremsat, ville alene for driftsudgifternes vedkommende betyde et beløb på 4–4,5 mia. kr., og det ville indebære anlægsudgifter på ca. 1,5 mia. kr.

Jeg synes ikke, at man kan komme om ved det fra Socialdemokratiets side uden at præcisere, hvor det så er, at man vil finde de besparelser, for det er jo meget godt, at man står heroppe og siger, at underskuddet er alt for stort, når man selv er kommet med en række forslag, som fordyrer hele budgettet.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg er for det første ligesom fru Marianne Jelved interesseret i at få uddybet en bemærkning fra hr. Lykketoft, nemlig bemærkningen om, at de penge, man har tænkt sig at kaste bort i Østeuropa, så sandelig ikke skulle findes gennem ensidige besparelser på det danske finansbudget, men ved, at alle var med til at fi-

nansiere denne vigtige opgave, kunne jeg forstå på hr. Lykketoft.

Skal det forstås på almindeligt dansk på den måde, at vi skal have en rask lille skat, en rask lille afgift, som hele befolkningen kan være med til at finansiere? Og i bekræftende fald: Af hvilken art skal denne afgift være? Er det f.eks. sådan noget som, at CO₂-afgiften skal være større, end man fra Socialdemokratiet har forestillet sig? Eller hvor er det, man har gjort sig disse overvejelser?

For det andet vil jeg sige, at jeg deler hr. Lykketofts bekymring for underskuddet på statsfinanserne, men ikke fornemmede, at der var den store opmærksomhed fra hr. Lykketoft i retning af at fortælle Folketinget, hvordan dette underskud skal nedbringes. Er det det samme synspunkt, der gør sig gældende, nemlig at det ikke skal ske ved disse ensidige besparelser på finansloven, men at det er hele befolkningen, der skal være med til at finansiere det? I givet fald vil jeg bede hr. Lykketoft om bare skematisk at fortælle os, hvordan disse 31 mia. kr. skal hentes hos befolkningen.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Fru Marianne Jelved stillede spørgsmål til mig angående forsvaret, og dér er svaret det enkle, at Socialdemokratiet er villigt til, så langt som vi overhovedet kan blive enige med vore forligspartnere i denne forligsperiode, at finde penge på forsvaret. Vi mener, det er velbegrundet at finde dem dér – også flere, end det hidtil er lykkedes – men de bestræbelser kan måske først for alvor komme til udfoldelse, når vi skal til at forhandle et nyt forsvarsforlig ud over de 650 mio. kr., som er fundet nu i forsvarsbudgettet ved besparelser i forhold til tidligere budgetter. Men vi er indstillet på at gå længere, i det omfang vi kan blive enige med partier, vi har aftaler og skal lave aftaler med, som kan give et flertal for det. Så enkelt er det. Og man vil aldrig finde Socialdemokratiet som et parti, der bryder indgåede aftaler. Jeg tror ikke, man kan finde eksempler på det, og man vil heller ikke finde dem i fremtiden.

Hvad angår underskuddet, som flere af ordførerne har været inde på, er svaret, at der er to ting, der kan medvirke effektivt og rimeligt til at nedbringe underskuddet, og det er dels en øget beskæftigelsesindsats, dels en indsats